

соборъ, но и тѣи са повѣрнаха въ право-то, защо то не смѣаха да сѣдатъ упорни отъ заплашканѣто на военачалник-атѣ Нарса; а Акилійскій-атѣ єпископъ и послѣдователи-те мѹ, останаха въ отцѣ-поканѣ до сто години.

Глава 59.

За пѣтый-атѣ вселенскій соборъ въ Константинополь.

Спорѣть порожчанѣ-то на царь Іоанна събра-са соборъ въ Константинополь, на пѣтстотањ и педесать и третиј годинѣ по Христу, за да реши вопрос-атѣ за тры-те главы, той соборъ бѣше пѣтый вселенскій, а вторый Константинопольскій, а бѣха събрани-те єпископи сто и шестдесать и пять, между кои-то бѣха єтихїй Константинополскій єпископъ, Аполонарий Александрийскій, Домнинъ Антиохійскій, Єрусалимскій-атѣ проводи посланницы, а Римскій-атѣ Егилій вѣше въ Константинополь; обаче неща да доди въ собор-атѣ, и са пристрѣваше, че былъ боланъ; къто са събраха прочиє, испытаха предмет-атѣ за тры-те главы, и догматы-те Оригеновы, въ осамь собра-нїа, тата ги одсѫдиха и проклѣха, защото ги на-мѣриха достойни за проклатиє, и изложиха четы-ринаадесать главы за правъ-тѣ вѣръ; а Халкедонскій-атѣ соборъ и подтѣждиха и похвалиха добмаюши: Чѣ, и ако прїе Ива и Ѣеодорита, воистина неги прїе, преди да не прокланятъ Несторія и до-